

Руската инвазија на Украина беше повик за будење за креаторите на политиката да ја зајакнат безбедноста и геополитичката положба на Европа. ЕУ стана полигон за тестирање за глобалната авторитарна офанзива на Русија и Кина. Југоисточна Европа (ЈИЕ) е меѓу најранливите региони на мешањето на државата и медиумите од страна на Кремљ, постигнато преку политичко малтретирање и корозивен капитал. Резултирачкото демократско назадување и деградација на независните институции доведе до вградување на стабилитократиите во регионот. Дополнително, бенигниот одговор на ЕУ на анексијата на Крим од страна на Кремљ и нејзиниот погрешен притисок за руски гас ненамерно овозможија намерно лошо управување со енергетскиот сектор во ЈИЕ.

За да се справи со овие закани, ЕУ мора да формулира и спроведе кредибилни политики за проширување и спроведување кои ја поттикнуваат отпорноста во регионот, како што беше забележано за време на [тркалезната маса за политики](#) одржана на 12 октомври 2022 година во Брисел.

На настанот учествуваа повеќе локални и меѓународни експерти, меѓу кои и Виола фон Крамон-Таубадел, европратеничка, Група на Зелените/Европска слободна алијанса; Гвендолин Делбос-Корфилд, европратеник, Групата на Зелените/Европската слободна алијанса и Џефри Лајтфут, програмски директор, Европа, Центар за меѓународни приватни претпријатија, Вашингтон.

Според говорниците, пристапот на ЕУ треба да вклучува проверка на инвестициите и добрососедски односи засновани на зголемени текови на европски и меѓународен конструктивен капитал. Исто така, постои потреба да се идентификуваат и да се поддржат реформски настроените политички лидери на национално и општинско ниво, кои би можеле да дадат приоритет на справувањето со заробувањето на државата во соработка со граѓанското општество, меѓународната заедница и медиумите.

Европа, исто така, треба да го подобри управувањето со енергетскиот сектор, да се одвои од злбното економско и политичко влијание на Кремљ и дополнително да ги растури своите олигархиски мрежи низ целиот континент.

Како заклучок, учесниците на тркалезната маса препорачаа постигнувањата во борбата против корупцијата да не се мерат според бројот на усвоени закони и стратегии, туку – реалните нивоа на виктимизација на корупцијата и заробување на државата, како и бројот на пресуди.